

ІНСТРУКЦІЯ ІЗ ПОСАДКИ АКТИНІДІЇ, ВИРОЩУВАННЯ

АКТИНІДІЯ – це екзотична деревовидна ліана, яка дає відомий всім плід під назвою “ківі”. Актинідія здатна переносити навіть дуже низькі температури, тому багато її сортів вирощують у наших кліматичних умовах. Завдяки великим листкам і витким стеблам вона дає тінь та виконує декоративну функцію.

Якщо саджанець актинідії має 2-3 роки, то його рекомендовано висаджувати у відкритий ґрунт восени за кілька тижнів до того, як почнуться заморозки. Більш дорослі саджанці краще садити навесні ще до початку фази активного сокоруху. Актинідія є дводомною рослиною, тому на одній ділянці потрібно садити, як мінімум, два дерева.

Проміжок між ними повинен становити від 1 до 2 м в залежності від сорту. Ця рослина любить сонце, тому місце має бути добре освітлене або злегка затінене. Не варто садити актинідію біля яблуні, а от смородина, навпаки, складе їй гарну компанію. Зверніть увагу і на ґрунт. Щоб саджанець успішно прийнявся, він повинен бути не глинистим, пухким та добре зволженим. Бажано також, щоб ґрунтові води не залягали занадто високо.

Оскільки актинідія витка рослина, то садити її варто біля опори. Найкращий варіант — це паркан чи стіна. Також ви можете поставити шпалеру чи арку. Для посадки актинідії викопується яма розміром **0,5x0,5x0,5 м**. На дно потрібно засипати гальку для дренажу. Також додаємо добрива: 40 г золи, 120 г аміачної селітри та 250 г суперфосфату. Їх рекомендовано комбінувати з живильним ґрунтом, перемішаним з торфом. Ні в якому разі не можна використовувати добрива, що містять хлор, адже вони можуть призвести до загибелі рослини.

Після посадки актинідію потрібно рясно полити і замульчувати землю біля кореня. Якщо сонце дуже активне, то поки саджанець не прижився, його варто вдень прикривати папером чи тканиною. Актинідія потребує регулярного поливу, інакше вона може скинути листя. Якщо погода суха, то під кожен кущ необхідно вливати 6-7 л води. Підживлювати її рекомендовано тричі на рік: ранньою ранньою весною, під час формування зав'язі та після збору урожаю.

У віці 3-4 років слід починати проводити формуючу обрізку актинідії. У 8 років рекомендована омолоджуюча процедура. Всі види обрізки цієї рослини проводяться виключно влітку.

ТОВАРИ ДЛЯ ВИРОЩУВАННЯ АКТИНІДІЇ

СУПЕРФОСФАТ

АМІАЧНА СЕЛІТРА

ФОСФОР-КАЛІЙ

УНІВЕРСАЛЬНЕ ДОБРИВО

**ДОЛУЧАЙТЕСЬ ДО НАС У
СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ**

ІНСТРУКЦІЯ ІЗ ПОСАДКИ ТА ВИРОЩУВАННЯ МАЛИНИ, ОЖИНИ

МАЛИНА — невеликий напівчагарник, який широко розповсюджений у нашій місцевості. Головна привабливість малини — це її ягоди. А щоб урожай був рясним, за цією рослиною потрібно правильно доглядати. Перш за все це стосується посадки. Малину слід саджати у затишному місці, яке більшу частину дня освітлене сонячними променями. Посадка буде однаково успішною як у весняний, так і в осінній період. Малині краще підходить рівнинний рельєф. Також вона віддає перевагу пухкому поживному ґрунту, суглинку або чорнозему, кислотність якого складає 5,7-6,5 рН. На одному місці кущі можуть рости без пересадки не довше 10 років. Після цього на даній ділянці не можна вирощувати малину хоча б 5 років, щоб дати землі відновитись.

Відстань між рослинам повинна становити 30-50 см, а ширина між рядками — 2 м і більше.

У випадку посушливої погоди малину необхідно поливати, бажано — **крапельним поливом**. Найбільше вологи вона потребує у травні-червні. Якщо посухи немає, то можна обійтись без поливу. Більшість сортів потребують підв'язування до шпалери, інакше пагони можуть зламатись.

Підживлення малини повинно бути регулярним. Навесні вносяться **азотні добрива**, а восени — **калійно-фосфорні**. Також перед настанням морозів ґрунт у малиннику рекомендовано перекопати та раз в два роки додатково внести компост і золу.

Малину обрізають зазвичай двічі на рік. Навесні видаляють усі пошкоджені, сухі чи підмерзлі гілки. Також обрізці підлягають пагони, які давали урожай минулоріч. Восени обрізку слід проводити у вересні, поки ще тепло. Дана процедура має на меті перш за все прорідити малинник. На зимовий період кущі малини рекомендовано прихилити до землі і зафіксувати. Якщо зима малосніжна, то їм також знадобиться укриття. В іншому випадку достатньо товстого шару снігу, який захистить від морозу.

Малина нерідко страждає від іржі, хлорозу, кореневого раку. При запущених випадках іржі, а також при кореновому раці рекомендовано видалення та знищення кущів, оскільки препарати не допоможуть. Що стосується шкідників, то небезпеку становить попелиця, малинний жук, малинова муха, павутинний кліщ.

Для гарного врожаю **ОЖИНУ** варто посадити на добре освітленій ділянці. Проте, якщо ви проживаєте в південних регіонах, де сонце дуже активне, потурбуйтеся про затінення. Ділянка також має бути захищена від сильних вітрів або протягів. Ґрунт повинен бути пухким та мати високу родючість. При цьому ґрунтові води не повинні бути надто високо. Найкраще для ожини підходить суглинок з невеликою кислотністю.

Саджанці ожини зазвичай висаджують навесні, або восени, але бажано задовго до перших заморозків. Якщо ґрунт на ділянці не надто родючий, то в кожен ямку при посадці рекомендовано додати суміш із перегною, **суперфосфату** та **калійних добрив**. Після цього удобрювати її наступний раз можна аж на третій рік після посадки.

Перед посадкою корені саджанців ожини рекомендовано замочити у воді або стимуляторі на 1-3 години. Їх можна садити як рядковим, так і кущовим способом. У першому випадку відстань між рослинами — **2 м**, у другому — **1-1,5 м**, при цьому міжряддя повинно займати не менше 2 м. Для посадки викопується ямка 40x40см та 30-40 см завглибшки. Її не потрібно засипати повністю, а натомість залишити невелику виїмку для кращого збереження вологи. Орієнтуйтеся на розмір кореневої системи рослини.

Ожина потребує підв'язування до шпалер. Як правило, підв'язування потребують пагони на другий рік після посадки, а от молоді пагони будуть чіплятись за опору самостійно. Ожина досить швидко росте та розмножується. Тому садити її рекомендовано на відстані від інших культур та обгороджувати парканом. Також важливою є регулярна **обрізка**. Вона повинна бути як санітарна, так і проріджуюча. Оптимальна кількість пагонів на одному кущі — не більше 8.

Полив повинен бути рівномірним, адже як засуха, так і надмірна болотистість шкодять кущам. Тому перед кожним наступним поливом земля під ожиною повинна повністю просохнути.

Якщо зими у регіоні суворі, то ожину краще вкрити на зиму. Її зв'язують у пучки та пригинають до землі. Зверху рослини можна щедро замульчувати природними матеріалами або накрити спандбондом.

**ДОЛУЧАЙТЕСЬ ДО НАС У
СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ**

ІНСТРУКЦІЯ ДЛЯ ПОСАДКИ ТА ВИРОЩУВАННЯ АҒРУСУ

Аґрус - це чагарник зі смачними круглими плодами. Для того, щоб посадка аґрусу пройшла успішно, необхідно придбати якісні саджанці, визначити відповідний час посадки та ретельно підготувати місце для посадки. При посадці кількох кущів намагайтеся дотримуватися відстані між ними, а після посадки зверніть увагу на правильний і належний догляд за аґрусом. Завдяки своєчасному поливу, прополюванню та обрізанню аґрус незабаром почне плодоносити і буде довго радувати своїми плодами щороку.

Виконуємо посадку Аґрусу правильно

Найкращий період посадки – це друга половина вересня та увесь жовтень. За цей час коренева система рослини встигає звикнути до настання холодів, а навесні кущ починає стрімко розвиватися.

Якщо мова йде про весняну посадку, дуже важливо не запізнюватися - посадку слід проводити, поки рослина не почала утворювати бруньки (березень-квітень). Аґрус найкраще росте та добре плодоносить на родючих ґрунтах, багатих гумусом. Добре, якщо субстрат розпушують. Перед тим як садити аґрус, варто перекопати землю з додаванням добрив. Успішне вирощування аґрусу залежить від регулярного внесення органічно-мінерального підживлення.

Слід пам'ятати, що аґрус - теплолюбний чагарник. Тому при виборі місця посадки слід подбати про те, щоб місцевість була добре освітленою та захищена від вітрів. Перед посадкою коріння занурюють у ґрунт, рослину поміщають у воду на кілька годин.

Точний розмір ями для посадки вирахувати не складно, оскільки все залежить від розміру купленого саджанця. Кущ висаджують, щоб не зігнути коріння, засипають ґрунтом і ущільнюють його навколо саджанця та поливають водою.

При посадці обов'язково дотримуйтеся правильної дистанції. Кущі висаджують на відстані 1,0-1,5 метрів один від одного - це полегшить обробку ґрунту, зрізання рослин та збирання врожаю. Верхній шар ґрунту навколо чагарників слід замульчувати - це запобіжить розвитку бур'янів і збереже ґрунт вологим.

Догляд за рослинами Аґрусу - рекомендації

Догляд за аґрусом не складний і полягає в поливі, прополюванні, розпушуванні ґрунту та обрізанні.

Полив обов'язковий, оскільки в сухому ґрунті урожай буде поганим. Краще поливати рослини ввечері під кущ, ніж на листя.

Обрізати весь кущ аґрусу не варто, достатньо санітарного проріджування. Найкраще це робити в березні, до того, як розпустяться бутони. Видалить усі старі пагони старше 5 років, зламані та сухі гілки.

При неправильному поливі борошниста роса дуже часто пошкоджує рослину. На листках починають з'являтися сіруваті плями. Впоратися з неприємними шкідниками та хворобами можна за допомогою спеціальних засобів.

**ДОЛУЧАЙТЕСЬ ДО НАС У
СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ**

ІНСТРУКЦІЯ ДЛЯ ПОСАДКИ ТА ВИРОЩУВАННЯ БРУСНИЦІ

Брусниця належить до сімейства вересових і є близьким родичом чорниці. У наших лісах брусницю можна зустріти в дикому вигляді. Це невисокий вічнозелений чагарник, відносно стійкий до морозів, а сніговий покрив додатково захищає його від замерзання. Коріння в ґрунті знаходиться не дуже глибоко і співіснує з мікоризними грибами, завдяки чому рослина краще живиться. Вирощування брусниці набирає все більшої популярності, тому нижче ви можете отримати всю необхідну інформацію про правильне вирощування брусниці.

Як посадити саджанці брусниці?

Незважаючи на те, що для вирощування брусниці не потрібно багато вимог, для того, щоб отримати хороший ріст і врожайність на ділянці, необхідно створити відповідні умови.

Дика брусниця може рости в тіні лісових дерев, не потребує багато сонячного світла. Але таким чином не даватиме хорошого врожаю, тому, щоб отримати велику кількість плодів, кущі слід висаджувати на доволі освітлених місцях. Брусниці потрібен легкий, торфований або супіщаний ґрунт з рН 3.5-5.5, з часом кислотність ґрунту необхідно поновлювати. Ділянку з непридатним ґрунтом засипають шаром кислого субстрату товщиною близько 25-35 см.

Брусниця має бути захищена від сильного вітру – це сприяє активній роботі бджіл, більшому нагріванню території, що в свою чергу створює сприятливі умови для кращого дозрівання плодів.

Саджанці цієї ягоди саджають весною або восени. Брусницю садять рядами з відстанню між ними до 40 см, між окремими рослинами потрібна відстань близько 30 см, що зручно як для ручного, так і для механізованого збирання врожаю.

Кущі брусниці садять в ґрунт та розміщують рослину так, щоб коренева шийка була на одному рівні з поверхнею ґрунту. Після посадки землю мульчують, найкращим варіантом буде соснова кора. Перші кілька тижнів після посадки потрібен регулярний полив.

Субстрат для брусниці

Добриво Сульфат Амонію

Кора соснова мілка

Добриво Florovit

Догляд за кущами брусниці після посадки

Брусниця вологолюбна рослина, але поливати її слід помірковано. Надмірна волога, як і посуха, негативно позначаються на стані рослини. Крапельний полив буде найкращий варіант для зволоження рослини. Кущі брусниці схильні до заростання, тому їх потрібно омолоджувати, щоб зберегти плодоношення. Через 7-8 років після посадки обріжте пагони майже біля основи (залиште пагони довжиною близько 4 см).

Брусниця - морозостійка культура, її темно-зелене листя стирчить з-під товщі снігу, тому вона не потребує укриття на зиму. Але для профілактики брусниці від шкідників і в разі інфікування потрібне системне лікування необхідними препаратами.

**ДОЛУЧАЙТЕСЬ ДО НАС У
СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ**

ІНСТРУКЦІЯ ДЛЯ ПОСАДКИ ТА ВИРОЩУВАННЯ ЖУРАВЛИНИ

Журавлина - представник сімейства вересових, яка в природних умовах росте на маломінералізованих, кислих та бідних поживними речовинами ґрунтах. Характерною рисою журавлини є симбіоз з мікоризними грибами. Гриби розвиваються на дрібних коренях рослини та діють як кореневі волоски. Завдяки їм збільшується засвоєння азоту і фосфору з ґрунту. Журавлина доволі примхлива, і не в кожному лісі її можна знайти. На щастя, ви можете виростити її самостійно, дотримуючись нашої інструкції.

Як посадити саджанці журавлини?

Вирішуючи вирощувати журавлину, ви повинні перш за все знайти їй відповідне місце. Пам'ятайте, що це повинна бути сонячна ділянка, адже в сильно затінених умовах журавлина не утворює квіткових бруньок і не плодоносить.

Після вибору відповідного місця готуємо ґрунт. Він повинен бути гумусовим, вологим і доволі кислим (рН 3,2 - 4,5). Якщо ґрунт, на якому Ви плануєте створити плантацію, не є достатньо кислим, можна застосувати різні варіанти обробки, щоб довести ґрунт до оптимального рН. Наприклад, на призначеній ділянці зніміть лопатою невеликий шар ґрунту і замініть його більш кислим, такий субстрат можна знайти у нашому магазині. Під час висаджування куща журавлини потрібно звернути увагу на те, що садити його слід на тій глибині, на якій він виріс у розпліднику та на відстані від 25 см один від одного. Після посадки рослини ділянку засипте мульчею. Мульчування захищає ґрунт від втрати води та запобігає швидкому росту бур'янів.

Субстрат для журавлини

Добриво OGR0D 2021

Кора соснова мульча

Добриво Florovit

Догляд за кущами журавлини після посадки

ПОЛИВ. Тонкі волохаті корінці журавлини в перші два роки життя не витримують тривалого висихання. Якщо немає дощу, молоді рослини поливають не рідше 1 разу на тиждень.

Підживлення. Для журавлини краще використовувати готові комплексні мінеральні добрива з кислим рівнем рН.

ОБРІЗАННЯ. Журавлина створює багато вегетативних пагонів. Тому ці довгі пагони слід вкоротити за допомогою секатора. У молодих чагарників обрізають усі додаткові бічні пагони, які роблять рослину занадто об'ємною. З часом видаляють і середні пагони, які більше не дають ягід. Через кілька років куш трохи змінює форму.

ПРОФІЛАКТИКА ЗАХВОРЮВАНЬ. Ослаблені рослини можуть заражати грибкові захворювання. Симптоми всіх них дуже схожі між собою - все починається з появи плям і нальоту на листі та пагонах журавлини. Надалі грибок атакує всю рослину, починаючи з квітки і закінчуючи кореневищем. Вологе середовище сприятливе для грибків, тому хвороба швидко поширюється на здорові чагарники. Для боротьби з цими захворюваннями допоможуть фунгіциди.

**ДОЛУЧАЙТЕСЬ ДО НАС У
СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ**

